

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΧΟΥΑΝΙΤΑ: Η κόρη του ζωγράφου από τη Σάμο

Δύο μυστηριώδεις πελάτες

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ 20

Ο Κάρλος Ροντρίγκες μελετούσε το σχέδιο του, να στήσει το μυστικό τόπο συνάντησης των ανθρώπων που θα εξυπηρετούσαν τα σχέδια του στην ταβέρνα του λιμανιού για να μη κινεί οποιαδήποτε υποψία.

Οι δύο νέοι, ο Μανουέλ και Λίζα, που γνωρίστηκαν στην σχολή Καλών Τεχνών του Πασκάλ, ζούσαν τον δικό τους ευτυχισμένο κόσμο.

Θα άντεχε αυτός ο δεσμός; Δύο νέα παιδιά ερωτευμένα αλλά το καθένα προερχόταν από πολύ διαφορετικούς κόσμους.

Η Λίζα, κόρη του πανίσχυρου τραπεζίτη Κάρλος Ροντρίγκες, που ήταν αποφασισμένος να συντρίψει οποιονδήποτε εμπόδιζε τα δικά του σχέδια, να είναι ερωτευμένη με τον Μανουέλ, τον γιό μιας φτωχής Ελληνίδας που την εγκατέλειψε ο άνδρας της και εργαζόταν σαν μαγείρισσα σε μια λαϊκή ταβέρνα στο λιμάνι του Μοντεβιδέο.

Ο Κάρλος Ροντρίγκες δεν φάνηκε να δείχνει ενδιαφέρον όταν η Μαριάννα η γυναίκα του, του είπε ότι η Λίζα γνώρισε κάποιον πολύ φτωχό φοιτητή στην σχολή. Ήδη αυτό το γνώριζε από τον σοφέρ του, τον Σάντος, που τον ενημέρωνε με κάθε λεπτομέρεια για τις κινήσεις της κόρης του με τον γιό της μαγείρισσας.

Ο Κάρλος Ροντρίγκες είχε τα σχέδια του. Όταν επρόκειτο να τα εφαρμόσει, είχε τον άνθρωπο που θα τα εκτελούσε. Ήταν ο σοφέρ του ο Σάντος. Για αυτό και έκανε πως δεν ενδιαφέρθηκε στα όσα του είπε η γυναίκα του.

Όμως εκείνη γνώριζε ότι ο άνδρας της, δεν θα μπορούσε να μείνει αδιάφορος με την νέα γνωριμία της κόρης του με τον γιό της μαγείρισσας.

Η Μαριάννα χαιρόταν να ακούει την κόρη της να της διηγείται πως πέρασε με τον Μανουέλ.

Όμως της έλεγε συχνά:

-Μη ξεχνάς κοριτσάκι μου, ότι ανήκετε σε δύο πολύ διαφορετικούς κόσμους. Εσύ κόρη τραπεζίτη, και αυτός ένας νέος τόσο φτωχός. Πως θα το δεχθεί ο πατέρας σου. Τι θα πει η κοινωνία στην οποία ανήκουμε;

- Δεν με ενδιαφέρει μανούλα μου η κοινωνία μας, ο αριστοκρατικός κόσμος όπως τον λέει ο πατέρας. Εμένα με ενδιαφέρει μόνο ο Μανουέλ.

-Δεν αρκεί αυτό κοριτσάκι μου. Δεν αρκεί. Κάποτε θα βρεθείς αντιμέτωπη με αυτόν τον κόσμο και θα πονέσεις.

Το ίδιο επιφυλακτική και φοβισμένη ήταν και η Κασσάνδρα.

Τα βράδια μετά που τελειωναν την δουλειά στην ταβέρνα, ο Μανουέλ μιλούσε στην μάνα του για την καλοσύνη και την ομορφιά της Λίζας.

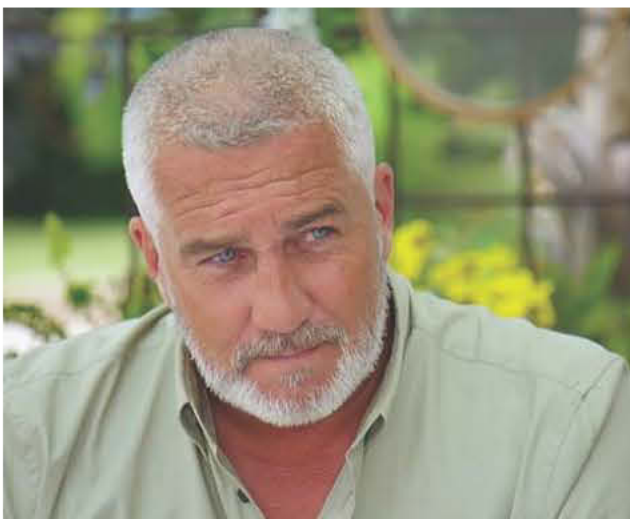
- Είναι αγνή σαν Μαντόνα. Δεν πρόκειται να με κάνει να πονέσω.

-Γιέ μου ο κόσμος είναι κακός. Μπορεί η Λίζα να σε αγαπάει. Όμως ο πατέρας της;

- Ο πατέρας της το ξέρει. Ο σοφέρ του με φέρνει σπίτι. Γιατί δεν μου είπε κάτι η Λίζα;

- Δεν ξέρω αγόρι μου, δεν ξέρω απαντούσε σκεφτική η Κασσάνδρα και πήγαινε στην κάμαρη της για ύπνο, σκοτωμένη από την δουλειά στο μαγειρείο.

Ο Μανουέλ αργούσε να πάει για ύπνο. Έμενε στο

δωμάτιό του και έκανε διάφορα σχέδια. Τα περισσότερα ήταν μια προσπάθεια να κάνει την μορφή της Λίζας.

Ο πόλεμος μαινόταν στην Ευρώπη. Τα νέα που έρχονταν ανέφεραν ότι οι νεκροί είναι χιλιάδες. Παιδιά του κόσμου σκοτώνονται παντού έλεγε η Κασσάνδρα στον γιό της.

- Παλληκάρια σαν και εσένα γιέ μου, χάνονται καθημερινά.

Ο Μανουέλ δεν μιλούσε. Τι να της έλεγε. Ένωθε και ο ίδιος ένα παράξενο συναίσθημα. Όλα γύρω ήταν διαφορετικά. Οι άνθρωποι έγιναν διαφορετικοί. Ιδιαίτερα στο λιμάνι ο κόσμος είχε κάπως αλλάξει. Σπάνια μιλούσαν δυνατά, όπως άλλοτε. Τώρα οι περισσότεροι ήταν σιωπηλοί.

Εξάλλου το λιμάνι είχε γεμίσει από πολλούς αγνώστους. Όλοι έλεγαν ότι ήταν ναυτικοί και πως έδεσαν τα πλοία τους, επειδή υπάρχει πόλεμος.

Όμως ορισμένα φορτηγά έφευγαν νύχτα, αφού τα αμπάρια τους γέμιζαν με τεράστια ξύλινα κασόνια. Όλοι ήξεραν ότι ήταν όπλα. Αλλά κανείς δεν μιλούσε για αυτά.

Μια σκιά φόβου πλάκωνε παντού. Δεν ήταν εύκολο να αναφερθείς για όπλα. Που πήγαιναν τα πλοία με τα όπλα; Σε ποιους; Στους Γερμανούς ή στους Γάλλους;

Επικίνδυνο να μιλήσεις. Κάποιοι εργάτες που στην αρχή άρχισαν να φωνάζουν δυνατά και να κατηγορούν, δεν είχε σημασία ποιους, βρέθηκαν νεκροί στην θάλασσα.

Μέθυσαν, παραπάτησαν έπεσαν και πνίγηκαν, έλεγαν οι περισσότεροι. Ενώ όλοι γνώριζαν ότι δεν ήταν η αλήθεια. Ήταν μεθυσμένοι πράγματι αυτοί που πνίγηκαν. Αλλά ποιοι τους έριξαν στην θάλασσα;

Για αυτό και στο λιμάνι επικρατούσε μια ένοχη σιωπή.

Εξάλλου κυκλοφορούσαν λογής-λογής άνθρωποι εκεί. Μερικοί δεν ήταν καθόλου ναυτικοί, αλλά ούτε και μυστικοί αστυνομικοί;

Ποιοι να είναι αυτοί αναρωτιόνταν οι παλιοί μεταξή τους.

Είναι σίγουρα κατάσκοποι, έλεγαν με βεβαιότητα και σιωπούσαν.

Ο Κάρλος Ροντρίγκες από εκείνη την βραδιά που βρέθηκε στην ταβέρνα, άρχισε να σχεδιάζει τα δικά του μυστικά σχέδια.

Θα εξυπηρετούσε τους Γερμανούς αλλά και τους Άγγλους και τους συμμάχους τους. Η χώρα του

έδειχνε ουδέτερη. Το ίδιο και η Αμερική.

Εξάλλου από τις επαφές που είχε με ανθρώπους των μεγάλων εμπόρων όπλων στην Αμερική, όλοι τους ήταν πρόθυμοι να πουλήσουν το εμπόρευμα τους, φτάνει να μη φορτωθεί από την Αμερική για την Ευρώπη.

Το Μοντεβιδέο με το λιμάνι του, ήταν ο ιδανικός τόπος μεταφοράς από την Αμερική και αποστολής στην Ευρώπη.

Έπρεπε να βρεθούν οι αγοραστής και να εξασφαλιστεί δυνατό νόμισμα.

Αυτό ήταν δουλειά του Κάρλος Ροντρίγκες, ο οποίος θα ερχόταν σε επαφή με τους πράκτορες των ξένων πρεσβειών στο Μοντεβιδέο.

Οι συναντήσεις θα γίνονταν στην ταβέρνα του Εδουάρδο. Όμως έπρεπε να κρατηθεί μια άκρα μυστικότητα. Υπήρχαν κατάσκοποι και από τις δύο πλευρές.

Θα μπορούσε να αποκαλυφθεί ότι έκανε εμπόριο και με τις δύο εμπόλεμες δυνάμεις στην Ευρώπη; Τότε κινδύνευε η ζωή του ίδιου και της οικογένειάς του.

Για αυτό και αποφάσισε να φυγαδεύσει την γυναίκα και την κόρη του στην Αμερική. Θα τις έστειλε στην Νέα Υόρκη που σπούδαζε και ο γιός του. Θα ήταν ασφαλείς και οι τρεις εκεί.

Όσο για τον ίδιο, θα τον προστάτευε ο Σάντος με τους ανθρώπους του. Του ήταν όλοι πιστοί έτοιμοι να θυσιάσουν και την ζωή τους για το μεγάλο αφεντικό. Εξάλλου οι περισσότεροι από αυτούς, ήταν στην φυλακή και είναι ο Κάρλος Ροντρίγκες που πλήρωσε να αποφυλακισθούν και να τους βάλει στην προσωπική του φρουρά.

Την ταβέρνα είπε στον Σάντος να την κρατήσουμε όπως είναι τώρα. Τίποτε να μην αλλάξει. Οι πελάτες της να παραμείνουν οι αχθοφόροι του λιμανιού. Είναι αυτοί, που χωρίς να το ξέρουν, θα μας παρέχουν την κάλυψη που χρειαζόμαστε.

Ποιος θα μπορούσε να υποψιαστεί, ότι σε μια τόσο φτωχική ταβέρνα θα μπορούσαν να συναντηθούν άνθρωποι που διακινούν εκατομμύρια. Όταν λέμε εκατομμύρια εννοούμε σε δολάρια και χρυσό.

Ο Σάντος παρακολουθούσε τα λόγια του αφεντικού του. Τον θαύμαζε.

Ήξερε ότι από μια τέτοια δουλειά θα είχε και αυτός μεγάλα κέρδη. Όμως στο βάθος φοβόταν. Ήταν επικίνδυνο. Θα μπορούσε να δεχθεί μια σφαίρα στο κεφάλι και να σωριαστεί νεκρός όπως και το αφεντικό του, αν κάποιος από τους ξένους πράκτορες μάθαινε για το διπλό παιχνίδι του Κάρλος Ροντρίγκες.

Ήταν σωματοφύλακός του δεν θα την γλύτωνε.

Όμως δεν είχε άλλη επιλογή. Έπρεπε να μπει στο παιχνίδι. Ήξερε πολλά. Ο Κάρλος Ροντρίγκες δεν θα τον άφηνε να ζήσει. Κάποιος από τους ανθρώπους του αφεντικού θα τον εκτελούσε.

Η ζωή στο Μοντεβιδέο στα χρόνια εκείνα του πολέμου, ήταν πολλή φθηνή. Το ήξερε πολύ καλά και ο ίδιος.